

Příběh velkostatkáře Josefa Ženiška

Zpracovali žáci ZŠ Velké Přílepy: Matyáš Lapáček, Ana Winzigová, Michaela Tydlitátová, Marie Kellerová, Nela Slezáková

Pan Josef Ženišek se narodil v roce 1940 do rodiny statkářů, která ve Velkých Přílepech a okolí hospodaří dnes téměř 450 let.

Statek rodiny Ženišků byl pro okolí vždy významný. Za druhé světové války poskytoval domov širokému příbuzenstvu.

Měl jsem bratrance a vyrůstali jsme tady u nás na statku, protože to byli lidé, kteří byli příbuzní, vesměs to byli lidé, kteří měli malej krámek, nebo měli nějakou dílnu a samozřejmě ve válce byl hlad tak všichni se nahrnuli u nás na statek, takže já jsem vyrůstal asi s pěti bratrancema a jednou sestřenicí.

Na statku se ukrývali i sousedé ze vsi

Vždycky když měl bejt nálet, přišli sousedi z okolí. A vždycky si pamatuju, jak mi maminka přinesla postýlku do sklepa. Sousedé k nám chodili, protože jsme měli jedny z nejhlubších sklepů.

Po nástupu komunismu v roce 1948 se ale vše změnilo.

Ti lidi tady, ti sedláci trpěli zabírali jim ten majetek a tvořilo se to JZD a státní statek.

Znárodnování se nevyhnulo ani rodině Ženišků

Nejenom že nám to zabavovali, ale i nás vystěhovali. Tatínek byl zavřenej. Nás vystěhovali jenom v rámci vesnice, kdežto byli tady sedláci, který vystěhovali 30 nebo 50 kilometrů někam úplně do neznáma. No a to začala ta doba taková těžká, která vlastně trvala až do roku 89.

V roce 1989 přinesla sametová revoluce nový začátek. Nastala doba, kdy se pozemky a statky vraceli původním majitelům. Týkalo se to i rodiny Ženišků?

Vůbec ne. Nedali nic, protože to neměli. Ze začátku se tvářili, že to dají a pak se to tak ("za") zahrálo do autu, nedostali jsme vůbec nic.

Původní pozemky jim sice nevrátili, ale získali zpátky alespoň statek. Znovu začali hospodařit v roce 1992.

Hospodařit jsme začali až v roce 92. Každý rok jsme něco přikoupili. Takže jsme si kupovali každý 2,3 roky nějaký stroj a dneska jsme už tak středně vyzbrojení v tom zemědělství. Máme tam dvacet koníků

Josef Ženišek za svůj život nasbíral hodně vzpomínek a zkušeností a rád by naší generaci vzkázal.

Važte si toho co je momentálně. Jak říkám, za chvíli mi bude 100, tak jsem ty období prožil. Takže věřte a važte si této doby.